

Tudósnak készült, *tudós tanár lett*

A JÓZSEF ATTILA TUDOMÁNYEGYETEM BIOLÓGIA-KÉMIA SZAKJÁN VÉGZETT GÁL BÉLA, AZ ORSZÁG EGYIK LEGJOBB GIMNÁZIUMÁNAK, A RADNÓTI MIKLÓS KÍSÉRLETI GIMNÁZIUMNAK 2019-BEN NYUGDÍJBA VONULÓ IGAZGÁTOJA. PÁLYAVÁLASZTÁSRÓL, PEDAGÓGUS LÉTRŐL IS KÉRDEZTÜK.

Gál Béla, a szegedi Radnóti gimnázium nyugdíjas igazgatója szerint a társadalomnak azt kellene belátnia, hogy mindenki érdekelt abban, hogy jó tanárok legyenek, hiszen az ember gyereke, unokája is fog iskolába járni.

Fotó: Karnok Csaba (Délmagyarország)

– Nem én választottam a pedagógus pályát, fiatal koromban ugyanis kutató szerettem volna lenni – lepett meg kijelentésével Gál Béla. – Amikor 17 évesen először Szegeden jártam, eldöntöttem, hogy én csak ide jövök majd egyetemre! Akkoriban nyílt meg a Szegedi Biológiai Központ is, és én eredetileg szakbiológus akartam lenni, de édesapám mindenképpen szerette volna, hogy a tanárszakot is végezzem el. „Fiam, tanárra mindig szükség van”, ezt mondogatta, mert úgy volt vele, hogy egyébként azt csinálom, amit akarok, de a tanárszakhoz nagyon ragaszkodott – emlékezett, majd igazgatói tapasztalata alapján összegzett: – Nagyon ritka az, hogy 17 éves korában már biztosan

RADNÓTIS REKORDOK

A Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium nagy múltra visszatekintő szegedi gimnázium, az SZTE egyik bázisiskolája: fő profilja a tehetséggondozás. A Radnóti érettségizett diákjainak több mint 90 százalékát felveszik felsőoktatási intézménybe. 2017-ben rekordot állított fel a szegedi Radnóti 12. M osztály, amelynek érettségi átlaga 4,98 lett.

tudja az ember, hogy pedagógus akar lenni – ehhez érni kell, egy magasabb szempontból látni a világot.

– Amikor eldöntöttem, hogy tudós szeretnék lenni, ennek megfelelően

dolgoztam: TDK-ztam, jártam a Szegedi Biológiai Központba, tehát nagyon sokat tanultam, tervszerűen készültem arra, hogy én majd egyszer kutató leszek. Csak aztán harmadéves koromban jött az első tanítási gyakorlat, és ott éreztem, hogy ez valamiért nagyon érdekes számomra, élvezem. A gyerekektől is jó visszajelzéseket kaptam, de akkor még mindig elhessegettem a gondolatot, hogy belőlem majd egyszer tanár lesz. Igazából a negyedik-ötödik év körül jöttem rá, hogy én az a típus vagyok, aki a pillanatnyi visszacsatolásokat szereti: mondják meg ott, rögtön, hogy jól csináltam valamit, vagy nem csináltam jól. Ezt gyakorlat előtt nem tudtam. Azt hiszem, ezért szeretem a tanítást is – villantotta föl a kutató és a pedagógus alkata közötti különbség egy elemét Gál Béla.

– Mit gondolok, milyen a jó pedagógus? – kérdezett vissza a nyugalomba vonuló iskolaigazgató. – Inkább kezdeném azzal, hogy mi a baj most. Az emberek 35-40 százaléka alkalmas lenne jó pedagógusnak, mert megvannak azok az alap készségei – empátia, érdeklődés, munkabírási, szakmai tudás – amiktől jó tanár lehetne. De az emberek nem mennek pedagógusnak, mert a szakma nincs megbecsülve, a fizetések nagyon alacsonyak. Így pedig az, aki tanulni szeretne, nem joggal választ inkább más pályát?

– A társadalomnak azt kellene belátnia, hogy mindenki érdekelt abban, hogy jó tanárok legyenek, hiszen az ember gyereke, unokája is fog iskolába járni – hangsúlyozta. – Mindig beszélünk arról, hogy milyen jó Finnországban az oktatás. Miért? Mert a finn társadalomban a harmadik legmegbecsültebb szakma a pedagógusoké, tízszeres a túljelentkezés a tanárszakokra! Így ki lehet választani a legjobbakat?

Hogyne lehetne! Ma itthon a pályán vagy olyanok vannak jelen, akik rendkívül elhivatottak, vagy pedig olyanok, akik nem találtak mást.

– Sosem értettem a „kiégést”. Mert az igaz, hogy például én negyven éve mondom el a biológiát, de sosem ugyanúgy! Hiszen mindig más ül velem szemben, mindig forgatni kell, egy kicsit másképpen előadni,

Sosem értettem a „kiégést”.

mert minden diák különbözően reagál – avatott be tanítási módszerébe a Radnóti gimnázium sikeres pedagógusa, aki szerint kiégni csak azok tudnak, akik nem szeretnek tanítani, csak muszájból elvégzik a feladatot.

– Szabadságot! – vágta rá a választ a „Mit tervez a nyugdíjas évekre?” kérdésre. Majd Gál Béla kifejtette: – Egyébként nem tervezek különösebben semmit. Nyilván előbb-utóbb valamilyen tanítás még marad, mert úgy érzem, van még elég erőm, energiám, szeretetem. De hogy pontosan mi csoda, az majd kiderül. Majd látjuk. Egy biztos, szeretnék sokat olvasni majd. Arra eddig nem nagyon volt időm.

A Gál Bélával készült interjú teljes szövege a „Hónap Alma Mater tagja..” sorozatban, az SZTE Alma Mater honlapján olvasható: <https://www.sztealmamater.hu/contents/a-honap-alma-mater-tagja-gal-bela>